

Sygn. akt I C 3097/14 upr.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 16 maja 2014 r. (data prezentaty biura podawczego Sądu) powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego P. N. na jej rzecz kwoty 1.846,22 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, według norm przepisanych .

Uzasadniając swoje roszczenie powódka wskazała, że strony zawarły umowę o nr (...) dotyczącą obiektu wskazanego w umowie. Na jej podstawie pozwany był zobowiązany do zapłaty wynagrodzenia na rzecz strony powodowej za czynności wymienione w tejże umowie, w oparciu o wystawione przez nią faktury VAT, na jej numer rachunku bankowego. Strona powodowa za wykonanie usług na podstawie w/w umów wystawiła pozwanemu faktury VAT opiewające na łączną kwotę 1.651,38 zł. Z uwagi na brak wpłaty, strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty pismem z dnia 07 lutego 2014 roku. Strona powodowa wskazała, iż na przedmiotowe wezwanie nie otrzymała odpowiedzi. Nadto podała, iż z uwagi na brak dobrowolnej oraz terminowej spłaty należności przez pozwanego, strona powodowa naliczyła na dzień wniesienia pozwu odsetki ustawowe od nieterminowej spłaty oraz po skapitalizowaniu ujęła je w kwocie wartości przedmiotu sporu. Z uwagi na powyższe, strona powodowa domaga się przedmiotowym pozwem kwoty 1.846,22 zł, na którą składają się następujące kwoty: 1.651,38 zł tytułem należności głównej oraz 194,84 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych.

(pozew – k. 2-5).

W dniu 23 maja 2014 r. Sąd Rejonowy dla (...) w W. II Wydział Cywilny, w sprawie o sygn. akt II Nc 16017/14, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym orzekając, iż pozwany P. N. zobowiązany jest zapłacić stronie powodowej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w W. kwotę 1.846,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 maja 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 47,00 zł tytułem kosztów procesu.

(nakaz zapłaty – k. 37).

Pozwany P. N. w dniu 01 sierpnia 2014 r. (data nadania przesyłki poleconej w placówce pocztowej) wniósł skutecznie sprzeciw od wyżej wskazanego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, a ponadto zażądał zasądzenia od strony powodowej na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany przyznał, iż łączyła go z (...) Sp. z o.o. umowa o świadczenie usług. Jednakże w jego ocenie na podstawie art. 751 k.c. część roszczenia ulegała przedawnieniu. Pozwany podniósł, iż przedawnieniu uległo roszczenie wynikające z następujących faktur: nr (...) w kwocie 7,50 zł, nr (...) w kwocie 61,60 zł, nr (...) w kwocie 61,50 oraz nr (...) w kwocie 61,50 zł. Pozwany podniósł, iż co do kwoty 369,00 zł wynikającej z faktury nr (...) roszczenie jest bezpodstawne, gdyż zgodnie z zapisami umowy faktura z tytułu uniemożliwienia udostępnienia demontażu nadajnika może być wystawiona wyłącznie, w przypadku nieudostępnienia przez zleceniobiorcę lokalu, w celu demontażu odbiornika. Pozwany argumentował, iż po otrzymaniu wezwania do zapłaty wyraził gotowość zwrotu urządzenia po wcześniejszym poinformowaniu go o terminie demontażu . Pozwany podniósł również zarzut braku legitymacji procesowej powódki. Wskazał, iż przedmiotową umowę zawarł z (...) Sp. z o.o., a nie z podmiotem (...) Sp. z o.o. Sp. k.

(sprzeciw k. 40 – 41; sprzeciw na urzędowym formularzu k. 50 – 52)

W piśmie procesowym stanowiącym odpowiedź na sprzeciw powódka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazała, iż (...) Sp. z o.o. Sp. k. powstała w wyniku przekształcenia (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. w oparciu o uchwałę podjętą przez Zgromadzenie Wspólników w dniu 19 czerwca 2009 roku, co zostało uwidocznione w rubryce 6 odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego. Odniosła się również do zarzutu przedawnienia roszczenia wskazując, iż roszczenie nie jest przedawnione gdyż ulega przedawnieniu zgodnie z art. 118 k.c. w terminie 3 lat . Ponadto podniosła,

iż podstawą naliczania należności w kwocie 369,00 zł wynikającej z wystawionej faktury VAT był zapis § 5 ust. 1.3., którego przesłanką jest uniemożliwienie przez zleceniodawcę demontażu nadajnika. Powód argumentował, iż w październiku trzykrotnie próbował skontaktować się z pozwanym, jednakże za każdym razem kontakt okazywał się niemożliwy.

(odpowiedź na sprzeciw, k. 60 - 61).

W toku dalszego postępowania, strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie uchwały z dnia 19 czerwca 2009 roku, podjętej przez Zgromadzenie Wspólników, (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. została przekształcona w (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową z siedzibą w W..

(dowód: odpis KRS - k. 34-36)

W dniu 27 stycznia 2010 roku, pomiędzy (...) Sp. z o.o. Sp. K. z siedzibą w W. (dalej jako S. (...)) – zleceniobiorcą – a P. N. - zleceniodawcą, została zawarta umowa nr (...) na monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowanie interwencji w obiekcie położonym w G. przy ul. (...). Na podstawie przedmiotowej umowy, S. (...) zobowiązała się do monitorowania sygnałów systemu alarmowego oraz do podejmowania interwencji w wyżej wskazanym obiekcie, przez czas nieokreślony. Natomiast na podstawie zapisu § 5 ust. 1 tejże umowy, pozwany P. N. zobowiązał się do uiszczenia na rzecz S. (...), wynagrodzenia w formie abonamentu za monitorowanie oraz gotowość do podjęcia interwencji w kwocie 50,00 zł, powiększonej o stawkę podatku VAT w wysokości 22% miesięcznie, płatnego zgodnie z otrzymaną fakturą. Nadto zgodnie z zapisem § 5 ust. 1.1. umowy nadajnik został użyczony zleceniodawcy na czas realizacji niniejszej umowy a należność z tego tytułu została w kalkulowana w wynagrodzenie za usługi świadczone w ramach niniejszej umowy. W przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy zleceniodawca zobowiązał się udostępnić lokal w celu demontażu użyczonych urządzeń. W przypadku braku takiej możliwości zleceniodawca wyraził zgodę na wystawienie przez zleceniobiorcę faktury bez konieczności uzyskiwania podpisu zleceniodawcy, na kwotę równoważną wartości użyczonych urządzeń, co nie zwalnia go od obowiązku odłączenia we własnym zakresie nadajnika z sieci i zasilania awaryjnego oraz zwrotu karty SIM i modemu (...). (§ 5 ust. 1.3. umowy).

(dowód: umowa, k. 6 - 7)

S. (...) wystawił P. N. następujące faktury VAT za świadczone usługi zgodnie z umową nr (...) z dnia 27 stycznia 2010 roku na monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowanie interwencji w obiekcie położonym w K. przy ul. (...):

- 1) fakturę VAT nr (...) w dniu 31 stycznia 2012 r., na kwotę 61,50 zł, z terminem płatności do dnia 14 lutego 2012 r. – płatność w formie przelewu (k. 9); z której do zapłaty pozostała kwota 7,50 złotych,
- 2) fakturę VAT nr (...) w dniu 29 lutego 2012 r., na kwotę 61,50 zł, z terminem płatności do dnia 14 marca 2012 r. – płatność w formie przelewu (k. 10);
- 3) fakturę VAT nr (...) w dniu 30 marca 2012 r., na kwotę 61,50 zł, z terminem płatności do dnia 13 kwietnia 2012 r. – płatność w formie przelewu (k. 11);
- 4) fakturę VAT nr (...) w dniu 30 kwietnia 2012 r., na kwotę 61,50 zł, z terminem płatności do dnia 14 maja 2012 r. – płatność w formie przelewu (k. 12);
- 5) fakturę VAT nr (...) w dniu 31 maja 2012 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 czerwca 2012 r. – płatność w formie przelewu (k. 13);

- 6) fakturę VAT nr (...) w dniu 29 czerwca 2012 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 13 lipca 2012 r. – płatność w formie przelewu (k. 14);
- 7) fakturę VAT nr (...) w dniu 31 lipca 2012 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 sierpnia 2012 r. – płatność w formie przelewu (k. 15);
- 8) fakturę VAT nr (...) w dniu 31 sierpnia 2012 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 września 2012 r. – płatność w formie przelewu (k. 16);
- 9) fakturę VAT nr (...) w dniu 28 września 2012 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 12 października 2012 r. – płatność w formie przelewu (k. 17);
- 10) fakturę VAT nr (...) w dniu 31 października 2012 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 listopada 2012 r. – płatność w formie przelewu (k. 18);
- 11) fakturę VAT nr (...) w dniu 30 listopada 2012 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 grudnia 2012 r. – płatność w formie przelewu (k. 19);
- 12) fakturę VAT nr (...) w dniu 31 grudnia 2012 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 stycznia 2013 r. – płatność w formie przelewu (k. 20);
- 13) fakturę VAT nr (...) w dniu 31 stycznia 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 lutego 2013 r. – płatność w formie przelewu (k. 22);
- 14) fakturę VAT nr (...) w dniu 28 lutego 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do 14 marca 2013 r. – płatność w formie przelewu (k. 21);
- 15) fakturę VAT nr (...) w dniu 29 marca 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do 12 kwietnia 2013 r. – płatność w formie przelewu (k. 29);
- 16) fakturę VAT nr (...) w dniu 30 kwietnia 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do 14 maja 2013 r. – płatność w formie przelewu (k. 30);
- 17) fakturę VAT nr (...) w dniu 31 maja 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 czerwca 2013 r. – płatność w formie przelewu (k. 23);
- 18) fakturę VAT nr (...) w dniu 28 czerwca 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 12 lipca 2013 r. – płatność w formie przelewu (k. 24);
- 19) fakturę VAT nr (...) w dniu 31 lipca 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 sierpnia 2013 r. – płatność w formie przelewu (k. 26);
- 20) fakturę VAT nr (...) w dniu 30 sierpnia 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 13 września 2013 r. – płatność w formie przelewu (k. 25);
- 21) fakturę VAT nr (...) w dniu 30 września 2013 r., na kwotę 64,14 zł, z terminem płatności do dnia 14 października 2013 r. – płatność w formie przelewu (k. 27);

(dowód: faktury VAT, k. 9 - 30).

Ponadto S. (...) wystawiła na rzecz P. N. fakturę VAT o nr (...) opiewająca na kwotę 369,00 zł tytułem obciążenia za uniemożliwienie udostępnienia demontażu nadajnika oraz jego zwrotu. Termin płatności został określony na dzień 27 listopada 2013 r.

(dowód: faktura VAT nr (...), k. 28).

S. (...) dokonał zsumowania wszystkich niezapłaconych faktur VAT przez P. N.. Należność główna z tytułu nieopłacenia w/w faktur VAT wynosiła 1.651,38 zł, natomiast z tytułu skapitalizowanych odsetek liczonych od każdej z poszczególnej faktury VAT należność ta wynosiła 194,84 zł.

(okoliczności uznane przez Sąd jako bezsporne i ustalone w oparciu o przepisy art. 229-230 k.p.c. na podstawie twierdzeń stron zawartych w ich pismach procesowych).

Pismem z dnia 07 lutego 2014 roku powódka wezwała pozwanego do dobrowolnego uiszczenia kwoty 1.846,22 zł w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania.

(dowód: wezwanie z dnia 07.02.2014 r., k. 8)

W odpowiedzi na powyższe wezwanie pozwany w piśmie z dnia 24 lutego 2014 roku poinformował, iż dokona spłat zaległych faktur w terminie do 28 lutego 2014 roku z wyłączeniem faktury nr (...).

(dowód: pismo pozwanego, k. 42)

Powód nie zwracał się do pozwanego o udostępnienie lokalu celem demontażu nadajnika.

(dowód : sprzeciw od nakazu zapłaty k. 51)

P. N. do czasu zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie nie uiścił na rzecz S. (...) należności objętych pozwem .

(bezsporne)

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd oparł się na kopiach wskazanych powyżej dokumentów, które nie były kwestionowane przez strony co do zgodności z oryginałami. Także Sąd, badając rzeczone dokumenty z urzędu nie dopatrzył się w nich niczego, co uzasadniałoby powzięcie jakichkolwiek wątpliwości, co do ich wiarygodności i mocy dowodowej, z tego też względu w ocenie Sądu stanowiły bezspornie podstawę dla poczynionych w sprawie ustaleń.

W celu wykazania zasadności roszczenia, a tym samym istnienia zobowiązania oraz obowiązku świadczenia ciążącego na pozwanym, powódka przedstawiła w szczególności: kopię umowy z dnia 27 stycznia 2010 roku nr M. (...)/ (...) na monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowanie interwencji w obiekcie położonym w G. przy ul. (...), wydruki faktur VAT oraz kopię wezwania do zapłaty zawierającą szczegółowe wyliczenie odsetek ustawowych.

Ponadto warto zauważyć, iż umowa z dnia 27 stycznia 2010 r., po jej zawarciu była wykonywana - czego pozwany w żaden sposób nie zakwestionował.

Nie należy zapominać, że sąd ustala stan faktyczny nie tylko na podstawie przeprowadzonych w sprawie dowodów, ale też m.in. na podstawie twierdzeń przyznanych przez stronę przeciwną (art. 229 k.p.c.) oraz na podstawie domniemań faktycznych. Jak bowiem stanowi art. 231 k.p.c., sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów (domniemanie faktyczne).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych wynika, że świadczenie pozwanego, którego spełnienia powódka dochodzi w niniejszym postępowaniu, stanowi zapłatę za monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz gotowość do podjęcia interwencji (abonament) w budynku położonym w G. przy ul. (...) na rzecz pozwanego przez stronę powodową zgodnie z umową z dnia 27 stycznia 2010 roku nr M. (...)/ (...).

Na wstępie rozważań należało odnieść się do zarzutu pozwanego o braku legitymacji procesowej powódki do wytoczenia niniejszego powództwa.

Powódka została oznaczona jako (...) Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą w W.. Analiza zawartej pomiędzy stronami umowy prowadzi do wniosku, iż w dniu 27 stycznia 2010 roku stronami umowy były (...) Sp. z o.o. Sp. k. jako zleceniobiorca i P. N. jako zleceniodawca. Chybiony jest zatem zarzut pozwanego jakoby nie zawarł on umowy z (...) Sp. z o.o. Sp. k. lecz z (...) Sp. z o.o., skoro z treści umowy wynika co innego. Na marginesie należy wyjaśnić, iż przed zawarciem przedmiotowej umowy, na mocy uchwały podjętej przez Zgromadzenie Wspólników w dniu 19 czerwca 2009 r. powstała (...) Sp. z o.o. Sp. k. w wyniku przekształcenia (...) Sp. z o.o.

W ocenie Sądu sprawę niniejszą należy rozpoznawać w oparciu o przepisy Kodeksu cywilnego regulujące umowę zlecenia, tj. art. 734 - 751 k.c. Zawarta pomiędzy stronami procesu umowa jest bowiem umową zlecenia, której przedmiotem jest świadczenie usług w niej określonych (art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c.).

Na mocy omawianej umowy z dnia 27 stycznia 2010 roku nr M. (...)/ (...), powódka będąca zleceniobiorcą zobowiązała się do świadczenia na rzecz pozwanego będącego zleceniodawcą usług w postaci monitorowania sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowania interwencji w budynku pozwanego, w zamian za zapłatę wynagrodzenia w postaci abonamentu w wysokości wskazanej w tejże umowie, powiększonego o podatek VAT.

Stosownie do treści art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Jeżeli nie ma obowiązującej taryfy, a nie umówiono się o wysokość wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające wykonanej pracy (§ 2).

Podkreślenia wymaga również, że umowa zlecenia jest umową starannego działania, a nie rezultatu. Wynagrodzenie będzie zatem się należało zleceniobiorcy – powódce – w sytuacji, gdy pozostawała w gotowości do spełnienia zobowiązania.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie kwestionował faktu wykonywania rzeczonych usług przez powódkę wobec powyższego należy uznać, co do zasady, że powódce należy się wynagrodzenie za świadczone usługi zgodnie z zawartą umową i w wysokości przewidzianej w umowie.

Podkreślić jednak wymaga, że pozwany w sprzeciwie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, który okazał się jednak w dużej mierze nieskuteczny.

Zgodnie z treścią art. 751 pkt. 1 k.c. z upływem lat dwóch przedawniają się roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności i o zwrot poniesionych wydatków przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju, to samo dotyczy roszczeń z tytułu zaliczek udzielonych tym osobom.

Zgodnie z treścią 120 §1 k.c. bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia w którym roszczenie stało się wymagalne . Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Stosownie zaś do treści art. 455 k.c. jeśli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania .

Termin spełnienia poszczególnych miesięcznych należności wynikał z faktur wystawianych przez powoda. Fakt ich otrzymywania przez pozwanego nie był w toku procesu kwestionowany.

Powódka wniosła pozew w dniu 16 maja 2014 r. (data prezentaty biura podawczego tut. Sądu), zatem zarzut przedawnienia teoretycznie byłby skuteczny w stosunku do należności, których terminy płatności określone w fakturach dołączonych do pozwu zostały przez powoda określone przed dniem 16 maja 2012 r.

Podkreślenia jednak wymaga, że zgodnie z treścią art. 123§1 kc bieg przedawnienia przerywa się przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje a stosownie do treści art. 124 kc po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.

Pozwany dołączył do sprzeciwu od nakazu zapłaty pismo z dnia 24 lutego 2014 roku skierowane do powoda w którym oświadczył, że dokona zapłaty zaległych faktur w terminie do dnia 28 lutego 2014 roku z wyłączeniem faktury opiewającej na kwotę 369 złotych. Należy zatem uznać, że **pozwany tym samym uznał roszczenie powoda, przerywając bieg terminu przedawnienia**. Ponieważ oświadczenie o uznaniu roszczenia nastąpiło w dniu 24 lutego 2014 roku a zatem już po upływie dwuletniego terminu przedawnienia faktury z dnia 31 stycznia 2012 roku z terminem płatności 14 lutego 2012 roku, z której do zapłaty pozostała kwota 7,50 złotych należności głównej i kwota 1,93 złotych odsetek (łącznie 9,43 złotych), a z materiału dowodowego nie wynika zarazem aby pozwany zrzekł się korzystania z zarzutu przedawnienia, zasadnym jest oddalenie powództwa jedynie w tym zakresie (co do kwoty 9,43 złotych) jako przedawnionego na podstawie art. 117 § 2 k.c. Odnośnie należności z pozostałych faktur, począwszy od faktury z terminem płatności na 14 marca 2012 roku bieg przedawnienia zaczął się ponownie od daty uznania roszczenia (tj. 24 lutego 2014 roku) i został przerwany poprzez wniesienie przez powoda pozwu w niniejszej sprawie. Z tych względów dalej idący zarzut przedawnienia okazał się niezasadny.

W tym miejscu należy także ustosunkować się do zarzutu pozwanego dotyczącego nieistnienia należności wynikającej z wystawionej w dniu 31 października 2013 roku faktury VAT nr (...) opiewającej na kwotę 369,00 zł tytułem obciążenia za uniemożliwienie udostępnienia demontażu nadajnika oraz jego zwrotu, której termin płatności został określony na dzień 27 listopada 2013 r. Pozwany wskazywał, iż nie było podstaw do obciążania go obowiązkiem zapłaty tej kwoty albowiem powód nigdy nie zwracał się do pozwanego o udostępnienie lokalu w celu demontażu urządzenia a w piśmie z dnia 24 lutego 2014 roku wyraził gotowość zwrotu urządzenia po wcześniejszym uzgodnieniu terminu.

W tym miejscu zaznaczyć trzeba, że zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar dowodu udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. O ile zatem powód twierdził, iż zaistniały przesłanki do obciążenia pozwanego opłata za uniemożliwienie udostępnienia lokalu w celu demontażu nadajnika, winien je udowodnić. W ocenie Sądu, powód nie wykazał, że domagał się od pozwanego udostępnienia lokalu. W szczególności, dowodem takim nie jest notatka z informacją o próbach kontaktu telefonicznego z pozwanym. Zważyć trzeba, że strony zawarły umowę w formie pisemnej, zatem wydaje się, że wszelkie istotne kwestie związane z wykonaniem umowy również winny być dokonywane w formie pisemnej. Powód nie przedstawił żadnego dowodu z którego wynikałoby, że pozwany nie udostępnił lokalu w celu demontażu nadajnika – zaś tylko w takiej sytuacji był uprawniony do wystawienia faktury na kwotę 369 złotych z tego tytułu i domagania się od pozwanego zapłaty tej kwoty.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd w zakresie żądania zapłaty należności z faktury VAT nr (...) uznał powództwo za niezasadne i jej oddalił.

Reasumując, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1458,33 złotych stanowiącą sumę należności głównych z faktur dołączonych do pozwu (w wezwaniu przedprocesowym z dnia 7 lutego 2014 roku wymienione począwszy od faktury nr (...) z terminem płatności 14 marca 2012 roku aż do faktury (...) z terminem płatności 14 października 2013 roku) oraz odsetek ustawowych liczonych od terminów płatności wskazanych w tych fakturach w oparciu o art. 481kc, obliczonych przez powoda do dnia 7 lutego 2014 roku.

Zgodnie z treścią art. 482§1 kc od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa. Z tych względów Sąd zasądził odsetki ustawowe od kwoty 1458,33 złotych od dnia wniesienia pozwu tj. 16 maja 2014 roku do dnia zapłaty.

O kosztach orzeczono zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu wyrażoną w art. 100 k.p.c. Zgodnie z tą zasadą strony winny ponieść koszty procesu w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę.

Koszty procesu wyniosły po stronie powódki kwotę 647,00 zł, na którą złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 30,00 zł, opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 600,00 zł – ustalone przez Sąd w oparciu o § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.). Natomiast pozwany w sprawie niniejszej nie poniósł żadnych kosztów, łącznie zatem koszty procesu wyniosły kwotę 647,00 zł. W niniejszej sprawie powódka przegrała sprawę w 20 %, wygrała zatem w 80 %, bowiem z dochodzonej pozwie kwoty 1.846,22 zł, została zasądzona kwota 1.458,33 zł. Z tych względów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 517,60 złotych, stanowiącą 80 % kosztów poniesionych przez powoda.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.